

ANGELUS

We'll meet again!

Zomer 2020

GRATIS MEE TE NEMEN

COLOFON

Parochieblad Angelus is een deel-parochieblad van de H. Franciscus-parochie Asten-Someren.

Het blad wordt 5 of 6 keer per jaar gratis aan huis bezorgd bij mensen die zich hiervoor opgegeven hebben, maar ook per E-mail verzonden.

Wilt u zich aan- of afmelden voor bezorging aan huis en/of verzending per E-mail, dan kan dat via het mailadres van de redactie.

U kunt het parochieblad ook vinden op de parochiewebsite, achter in de kerk en bij enkele verspreidingspunten in Asten, Heusden en Ommel.

De volgende editie verschijnt begin oktober 2020.

Kopij aanleveren kan uiterlijk 21 september 2020

per E-mail: redactie.angelus.pbl@gmail.com .

Aanlevering vóór de kopijdatum wordt op prijs gesteld.

De redactie kan dan alvast met het blad aan de slag.

Van berichten en gegevens die na de in het blad vermelde deadline worden aangeleverd kunnen wij geen plaatsing garanderen.

Alleen kopij voorzien van afzender komt voor plaatsing in aanmerking.

Kopij graag als Word-bijlage bij uw mail aan de redactie voegen.

Foto's zijn welkom, als losse bijlage of ingevoegd in een Word-document.

Schema's mogen in Excel worden aangeleverd.

Wie niet graag schrijft maar toch een bijdrage wil leveren, kan ook om een gesprek vragen.

Iedereen die berichten of andere gegevens (b.v. de liturgische planning) aanlevert voor Angelus is zelf verantwoordelijk voor de juistheid, tijdigheid en volledigheid daarvan, en dient dus ook zelf zorg te dragen voor afstemming met eventuele andere betrokkenen.

De redactie behoudt zich het recht voor artikelen in te korten, aan te vullen en eventuele taal- of spelfouten te corrigeren.

Planning (wijzigingen voorbehouden):

Herfst

Advent

Veertigdagentijd

Paastijd

Zomer

Kopijdatum Uitgave

21 september 2 oktober

30 november 11 december

8 februari 19 februari

12 april 23 april

14 juni 25 juni

Jaargang 15 – uitgave 8 juni 2020

DE DRIE V's: VREDE, VREUGDE EN VERGIVING

Beste parochianen, lezers,

Wij hebben reeds het Pinksterfeest mogen vieren, het feest van de Heilige Geest. Maar wat doet de Heilige Geest eigenlijk met ons mensen? Hoe openbaart Hij zich aan ons?

Om dit uit te leggen, wil ik gebruik maken van de drie V's. Het gaat hierbij niet over de voetbalclub V.V.V. uit Venlo en ook niet over het informatiebureau voor toerisme.

Nee, de drie V's staan voor:

'Vrede, Vreugde en Vergeving.'

Deze drie V's komen uit het evangelie van Johannes 20,19-23: het verhaal over de verschijning van Jezus na zijn verrijzenis aan de apostelen en Maria. Jezus komt de gesloten bovenzaal binnen, gaat in hun midden staan en zegt:

"Vrede zij u." En: **"De leerlingen waren vervuld van vreugde toen zij de Heer zagen."** Vervolgens zegt Jezus: **"Ontvangt de Heilige Geest. Als gij iemand zonden vergeeft, dan zijn ze vergeven..."**

Vrede. Jezus wenst zijn leerlingen vrede toe. Wat voor vrede is dat? Jezus bedoelt hier niet de gewapende vrede wanneer twee legers elkaar in evenwicht houden, of de 'vrede' omdat de keizer de opstand heeft neergeslagen. Bij Jezus staat de 'vrede' steeds in relatie met God èn met de naaste. Maar daar aan voorafgaande moet er wel eerst 'vrede' in je eigen hart zijn, om vervolgens ook 'vrede' te kunnen brengen aan anderen.

Je kunt de vraag ook omkeren. Waren de leerlingen niet in 'vrede' toen Jezus binnenkwam? Je kunt je voorstellen dat ze wroeging hadden. Petrus had de Heer immers drie-maal verloochend, de leerlingen waren gevlucht toen het erop aankwam.

Daarom voelden ze zich bedreigd en zaten de ramen en deuren potdicht. Maar juist door de 'vrede van Christus' wordt hun angst verdreven en is hun relatie met Jezus (met God) hersteld. Ze hoeven elkaar ook niets meer te verwijten. In deze vredeswens klinkt dan ook de vergeving van Jezus door.

Vergeving. *“Ontvangt de heilige Geest. Als gij iemands zonden vergeeft, dan zijn ze vergeven, en als gij ze niet vergeeft, zijn ze niet vergeven.”* Persoonlijk vind ik het jammer dat wij het Sacrament van Boete en Verzoening (de Biecht) in de afgelopen decennia uit het oog verloren zijn. Soms bestaat er zelfs een bepaalde weerstand tegen. Weet, ik kan dat ook goed begrijpen, kijkend naar de praktijken van hoe er vroeger mee werd omgegaan. Toch is het zo dat er juist vrede komt door vergeving. Zonder vergeving blijft er onvrede.

Er komt vrede in ons hart wanneer we weten dat óók God ons vergeven heeft. Daarom geeft Jezus zijn leerlingen de expliciete opdracht mee om 'vergeving' te schenken. Juist deze 'vergeving' is een bron van vrede. De vergeving waar Jezus over spreekt, is niet hetzelfde als eens de vraag van Petrus: *“Hoe dikwijls moet ik mijn broeder vergeven als hij tegen mij gezondigd heeft? Zeven maal?”* Nee, zegt Jezus: *“zeventig maal zeven maal.”* (Mattheüs 18, 19-35) Dus ontelbare keren, dagelijks. Dat moet de basishouding zijn van een volgeling van Jezus: voortdurende vergeving onder elkaar.

Maar,... de vergeving waar Jezus hier over spreekt is méér. Jezus spreekt hier van zonden vergeven 'namens God'. Bij de lamme zegt Jezus: *“Uw zonden zijn u vergeven”*. (Mattheüs 9, 1-8). Daar maken de Schriftgeleerden zich boos over. God alleen kan zonden vergeven. En dat klopt ook, want Jezus vergeeft hier de zonden als de Zoon van God. Immers Jezus zegt het zelf: *“Ik en de Vader, wij zijn één”*. (Johannes 10, 30).

Er is dus de vergeving onder elkaar en er is de vergeving namens God.

Dit laatste, 'vergeven namens God', geeft Jezus hier aan zijn leerlingen als een gave en als een opdracht. Het Sacrament van Boete en Verzoening is daarom een kostbare gave en opdracht van priesters die de mens mag leiden tot de ware vrede met God.

Vreugde. Juist de vrede door vergeving leidt tot vreugde. Dat is een heel andere vreugde dan de vreugde bij de aanschaf van een nieuwe telefoon of auto. Het is de vreugde als bij een jawoord na een huwelijksaanzoek, of de vreugde bij de geboorte van een kind, de vreugde van verzoening tussen twee mensen. Het is de vreugde met een hoofdletter. Het is een vreugde die tot dankbaarheid stemt, vreugde die je met anderen wilt delen, vreugde die tranen meebrengt, vreugde die je doet zingen van blijdschap.

Met Pinksteren hebben wij 'Vrede, Vergeving en Vreugde' ontvangen, als een gave van de Heilige Geest.

U allen wens ik toe dat de Heilige Geest u innerlijk mag sterken en troosten in deze moeilijke tijd van de coronacrisis; in de tijd die nog voor ons ligt.

Ik wens u toe dat de Heilige Geest u mag helpen om in de komende tijd de liefde tot God en tot elkaar steeds te bewaren: de liefde die nodig is voor vergeving, vrede en vreugde.

Neem de drie V's van 'vrede, vergeving en vreugde', met u mee en probeer ze steeds weer opnieuw in praktijk te brengen. Met de hulp van God zal dat lukken !

*Kapelaan Harold van Overbeek,
Ommel.*

Ter overweging . . .

*Een virus o zo klein,
Niet met het blote oog te zien,
Verspreidt zich wereldwijd.
De mensen zijn het vertrouwen kwijt.*

*De mens is in de war.
Hoe zal het ons vergaan?
Geen vertrouwen in de overheid.
Raak ik straks ook mijn baan nog kwijt?*

*Waar is dat sterke individu,
Dat zelf zijn richting wel bepaalt,
Zich niets wil laten gezeggen,
Of een mening op laat leggen?*

*Experts moeten hun zegje doen
Maar gissen ook maar wat.
Meer mensen worden ernstig ziek.
Is dit nu al de piek?*

*Ziekenhuizen overvol,
Te weinig personeel.
Is er wel capaciteit genoeg?
Wat hebben we nog voor de boeg?*

*Onzekerheid alom.
De winkels raken leeg.
De beurzen staan dik in het rood.
De hele economie is uit het lood.*

*Het hele land ligt stil.
Evenementen worden afgelast.
We sluiten zelfs de kerken
Om het virus in te perken.*

*Wie had er ooit gedacht
Dat het eens zo ver zou komen?
Dat alles wat zo gewoon leek
In één klap helemaal bezweek?
Zet het u niet aan het denken?
Wie heeft hier eigenlijk de macht?
Zijn het de wereldleiders?
Maar ook bij hen ontbreekt de kracht.*

*We staan met lege handen.
Er is niemand die een antwoord weet.
We moeten toch wel gaan beseffen
Dat we onze hoofden omhoog gaan heffen?*

*Want in de hoge hemel
Daar zit een machtig God.
Hij regeert over dood en leven
En laat de hele mensheid beven.*

*Kom, laten we ons dan buigen.
Voor zulk een groot en machtig God,
Ons leven leggen in Zijn hand,
Het hele mensdom, ook ons land.*

*Ontferm U over deze aarde,
Vergeef ons onze schuld,
Om Jezus wil, die met Zijn dood
Ons Zijn genade bood.*

*Het geeft ons rust in bange dagen
Dat U de macht in handen hebt,
Om in onzekerheid en smart
Te schuilen aan Uw Vaderhart.*

DE FRANCISCUSPAROCHIE GAAT WEER VIEREN !

*We leven in roerige, onzekere, zelfs beangstigende tijden.
De uitbraak van het coronavirus heeft grote gevolgen voor het
functioneren van onze parochie.
Maar gelukkig lijkt het de goede kant op te gaan.*

De situatie is momenteel als volgt: (status 31 mei)

De regering had alle **samenkomsten** verboden tot 1 juni.

De bisschoppen hebben zich hierbij aangesloten.

Maar de openbare vieringen mogen nu **vanaf 2 juni** geleidelijk weer worden opgestart. De eerste maand mogen er maximaal 30 personen bij de vieringen aanwezig zijn. Komt er geen nieuwe opleving van het virus, dan mogen dat er vanaf 1 juli 100 zijn.

De parochie heeft besloten met de **weekeindvieringen** te wachten tot begin juli. **Vanaf 4/5 juli** zullen er in alle kerken weer openbare zaterdags/zondagsvieringen zijn.

Omdat er maar 100 personen aanwezig mogen zijn zult u zich voor deze weekeindvieringen moeten aanmelden. Hiervoor is een toegangkaartensysteem bedacht. Hoe dit precies werkt wordt via de website en Het Peelbelang bekend gemaakt.

In **Ommel** zijn de openbare **doordeweekse vieringen** weer gestart op dinsdag 2 juni. Daarbij mogen maximaal 30 personen aanwezig zijn. Mochten het er méér worden, dan gaan we ook voor deze vieringen met een toegangkaartensysteem werken. In **de verzorgingshuizen** gaan de doordeweekse vieringen nog niet door.

De kerken zijn inmiddels steeds meer 'coronaproof' ingericht.

Dit betekent onder andere dat de kerkbanken om en om zijn afgesloten, om de 1,5 meter afstand te garanderen. In Ommel (en waarschijnlijk ook op andere plaatsen) is éénrichtingsverkeer ingesteld. Dit is zoals dat heet een dwingende looproute: de voordeur is de ingang en de zijdeur links de uitgang. Bij de Mariakapel is meer ruimte gemaakt.

De **Meimaand** van 2020 is in zijn geheel vervallen. In augustus zullen we bezien of we er een Oktobermaand van maken of tot 2021 wachten.

Volgens de afspraken van de Kerkprovincie mag vanaf Sacramentsdag, 13/14 juni, weer **de H.Communie** worden uitgereikt. Maar ook daarvoor zijn preventie-maatregelen voorgeschreven. Alleen de priester mag de Communie uitreiken, maar de pastores zijn nog op zoek naar een respectvolle, werkbare en prettige manier om dat te doen. Officieel zou het moeten met een spatmasker op en met behulp van een pincet, of iets dergelijks... 😊 Mogelijk wachten we dus nog even met Communie uitreiken tot er minder preventie-maatregelen nodig zijn.

In de kerken zijn of worden binnenkort ook **zeepompen** geïnstalleerd, waarbij iedereen die binnenkomt zijn handen kan ontsmetten.

Wijwater is voorlopig nog niet in de kerken te vinden vanwege besmettingsgevaar. Maar u kunt contact opnemen met de priester van de betreffende locatie als u een flesje wijwater nodig hebt.

Zangbundels en Misboekjes mogen voorlopig niet of zeer beperkt worden gebruikt. Deze moeten namelijk na ieder gebruik 72 uur in quarantaine... Dit geldt uiteraard niet voor de boekjes voor gelegenhedsvieringen die één keer worden gebruikt. Wanneer er weer koren en/of samenzang is in de kerken is nog niet duidelijk.

Het secretariaat is inmiddels weer open !

Wie niet langs durft of mag komen kan het bereiken per telefoon, mail of brievenbus. Dus ook voor intenties.

Ziekenzalving kan in overleg plaatsvinden, maar indien nodig wel met de uitgebreide beschermingsmaatregelen.

Dopen vinden tot september niet plaats, tenzij in geval van nood. Dit in verband met de hygiënemaatregelen ('een pastor die in ziekenhuispak een kind doopt met een waterpistool' – aldus de website. . . 😊) en de mogelijke afwezigheid van opa's en oma's (risicogroep).

De voorbereiding en viering van **de Eerste H.Communie en het Vormsel** van 2020 zijn afgelast en verplaatst naar 2021.

De **kerken** van Asten en Ommel zijn normaal open voor gebed of het aansteken van een kaarsje. De kerk van Someren is inmiddels ook vaak open: op weekdays 10.00 tot 12.00 uur, op zondagen 14.00 tot 16.00 uur, uiteraard met uitzondering van de momenten dat er vieringen zijn.

Uitvaarten en huwelijken kunnen in kleine kring (30, vanaf juli hopelijk 100 personen), met aanhouden van de 1,5 meter afstand en de hygiëne, in beperkte tijd en vorm doorgaan. U kunt het afscheid ook op dit moment eenvoudig houden en ervoor kiezen om later alsnog een 'normale', uitgebreide uitvaart- en herdenkingsviering te houden.

De '**Klokken van Hoop**' luiden niet meer. De hoop zit nu in ons eigen hart. Maar de klokken waren ook een oproep tot gebed – en gebed is nog wel hard nodig.

De fusie van het Astense **Jozefkoor en Mariakoor**, die gepland stond voor Pasen 2020, gaat definitief niet door.

Verder blijft van toepassing:

Wie last heeft van verkoudheidsachtige **klachten** kan beter thuis blijven. Hoest en nies in de binnenkant van de elleboog.

Handen schudden bij de vredeswens doen we niet. Maar een knikje, een zwaai of iets dergelijks mag uiteraard wel. Daarmee kunt u zelfs nog méér mensen de vrede wensen dan door het handen schudden ! 😊

De moderne **technologie** neemt in deze tijd een grote vlucht. De parochie neemt wekelijks in één van haar eigen kerken een Eucharistieviering op, die zondag op Siris wordt uitgezonden. Maar wie weet hoe je een viering (bijvoorbeeld een uitvaart of huwelijk) in beperkt gezelschap kunt filmen en daarbij anderen elders live mee kunt laten kijken krijgt daarvoor de ruimte. De parochie zelf beschikt nog niet over deze technieken.

Dit parochieblad **Angelus** wordt deze keer weer normaal bezorgd, al zullen we misschien vervanging moeten regelen voor sommige bezorgers. Het ligt wel in de kerken, bij De Midas, de bibliotheek e.d., het wordt per mail rondgestuurd en is te lezen op de parochiewebsite. Verder proberen we de bladen af te geven bij de verzorgingshuizen.

***Let op, dit zijn de afspraken zoals ze gelden op 31 mei.
Volg de parochiewebsite en Het Peelbelang voor de actuele stand
van zaken en voor aanwijzingen over het aanmelden voor de
(weekeind)vieringen.***

OOK DE LAMBERTUSKERK IN SOMEREN IS OPEN !

Voortaan is ook de Lambertuskerk in Someren dagelijks enkele uren open: op weekdays van 10.00 tot 12.00 uur, op zondagen van 14.00 tot 16.00 uur (met uitzondering van uitvaarten/dopen e.d.).

Iedereen is welkom voor een kaarsje, een gebed, een moment van bezinning of om gewoon het mooie interieur te bewonderen ! Welkom !

CONTACTPERSONEN GEVRAAGD VOOR SOMEREN

Van oorsprong is Angelus het parochieblad van Asten, Ommel en Heusden. Maar het blad groeit steeds meer uit tot een blad voor heel de Franciscusparochie. Dit jaar zetten we dan ook nadrukkelijk stappen om ook Someren-Dorp, -Eind en -Heide meer bij het blad te betrekken.

De eerste kopij uit Someren is reeds in deze editie te vinden.

Dat Someren meer aandacht krijgt in ons blad betekent echter wel dat we even naar de organisatie moeten kijken.

Parochianen uit Someren kunnen sowieso, net als iedereen, **kopij** aanleveren per mail via redactie.angelus.pbl@gmail.com .

Maar **we zoeken ook per kern van Someren een contactpersoon** die in de gaten houdt waar er iets gebeurt dat in de Angelus zou moeten. Als we voor Someren-Dorp, -Eind en -Heide contactpersonen hebben worden deze telkens per mail uitgenodigd voor het aanleveren van kopij.

Dit kunnen bijvoorbeeld leden van de locatieraad zijn, maar niet persé, integendeel: we willen er ook anderen bij betrekken.

Wie graag contactpersoon voor Someren of één van de kernen daarvan wil zijn kan een mailtje sturen naar de redactie.

AKTIE KERKBALANS

In de maand juni gaat in onze Franciscusparochie de Actie Kerkbalans weer van start onder het motto “Geef voor je kerk”. Tijdens deze actie vragen we om financiële steun voor onze geloofsgemeenschap.

Onze kerken kosten geld: de erediensten, het pastorale werk, het onderhoud van onze gebouwen en begraafplaatsen, de salariskosten. Het zijn kosten die gemaakt moeten worden om onze kerken open te houden voor iedereen die daar behoefte aan heeft, voor degene die een moment van rust of bezinning zoekt of een kaarsje aansteekt. Iedereen is welkom.

Dank voor uw jaarlijkse bijdrage aan onze kerk. De inkomsten binnen onze parochie bestaan voor een groot deel uit deze kerkbijdragen, uit collecten, kaarsenverkoop en misintenties. Jammer genoeg zien we dat deze inkomsten elk jaar minder worden. De laatste jaren hebben we een flink tekort gehad op onze begroting. De parochie krijgt geen subsidie, we zullen er zelf voor moeten zorgen dat we een sluitende begroting krijgen.

In verband met de maatregelen ter voorkoming van de verspreiding van het coronavirus zijn er de afgelopen maanden geen kerkdiensten mogelijk geweest. Gelukkig kunnen vanaf juni de publieke vieringen worden hervat, vooralsnog met een beperkt aantal gelovigen.

Door het vervallen van de kerkdiensten missen we natuurlijk ook uw bijdrage in de collecte, en er zijn minder misintenties. Sommige parochianen hebben via een bankoverschrijving een bijdrage in de collecte overgemaakt: een heel mooi gebaar !

Mede door de huidige situatie is de Actie Kerkbalans dit jaar van extra groot belang. Voor nu en voor de toekomst is het belangrijk dat onze financiële begroting op orde komt.

Ik wil dan ook een dringend beroep op u doen om mee te doen met de actie. Geef voor je kerk !

Ria Timmermans

Penningmeester R.K. Franciscusparochie

Iedere locatie van onze parochie heeft een eigen rekeningnummer:

<i>Asten</i>	NL44 RABO 0163 6400 09
<i>Heusden</i>	NL62 RABO 0103 6041 54
<i>Ommel</i>	NL23 RABO 0103 6064 08
<i>Lierop</i>	NL32 RABO 0128 8011 23
<i>Someren-Dorp</i>	NL72 RABO 0148 0059 18
<i>Someren-Heide</i>	NL46 RABO 0148 1008 64
<i>Someren-Eind</i>	NL14 RABO 0148 0094 84

Geef voor je kerk

Ik geef om een plek waar ik mijn geloof in God kan delen

... daarom geef ik voor mijn kerk

INTERVIEW MET JAN VAN DER PEET

Jan van der Peet is al maar liefst 70 jaar koren-organist in de Lambertuskerk in Someren. Hierbij een interview door Ton Sparidans.

70 jaar al speelt hij op een orgel, Johannes Petrus Gregorius van der Peet, geboren op 9 mei 1933 te Beverwijk. Ik spreek Jan bij hem thuis. Tijdens het gesprek vertelt hij dat organisten verslijten. Maar op deze 'krasse knar' zit nog niet zoveel sleet.

Doordat zijn vader directeur werd van de Kweekschool in Eindhoven, kwam het achtste lid van het 11 kinderen tellend gezin in het zuiden terecht. Van de overgang van het westen naar het zuiden is hem als vijfjarige niks bij gebleven. Wel was zijn 7^e verjaardag gedenkwaardig. Want een dag later vielen de Duitsers ons land binnen. Zijn vader zat toen als reserveofficier, kapitein, op Walcheren. Jan ging na het gymnasium, waarvan hij vier klassen voltooide, naar de kweekschool. Hij deed examen en haalde zijn hoofdakte.

Thuis was er alle ruimte voor muziek, want pa was ook nog koordirigent. Jan zelf volgde zes jaar pianoles, gegeven door de directeur van de muziekschool,

maar dat ging niet echt van harte meer. Toen hij een jaar of 12-13 was, ging hij mee naar de Stille Omgang in Amsterdam. Om 4 uur 's morgens (!) hoorde hij het orgel spelen en was eigenlijk al direct verkocht. Dit wilde hij ook graag leren spelen.

Nadat hij als onderwijzer aan de slag was gegaan aan een school in de wijk Tivoli in Eindhoven, meldde hij zich aan op het Conservatorium in Tilburg. Hij kreeg daar onder andere les van Hub Houet en Maurice Pirenne. Maar om de lessen te volgen, diende hij wel zaterdags vrij te zijn. In die tijd

waren de lagere scholen nog gewoon open op zaterdagmorgen. Daar werd een mouw aangepast door op woensdagmiddag les te geven. De kinderen van zijn klas vonden dat wel gaaf, want ze hadden zo de zaterdag vrij.

Aan het conservatorium werd niet alleen orgel-les gegeven maar ook Algemene Muzikale Vorming, kerkgeschiedenis, Harmonie en Gregoriaans. Dus best wel een pittige studie. De praktijk oefende hij op het orgel van de St. Jozefkerk in Tongeren, Eindhoven. Daar speelde hij al snel op zondag de Mariacongregatie om 12.00 uur. Hij zat daar zowat alle avonden zo'n 1½ uur orgel te spelen. Vooral in de winter was dat afzien. Want toen waren de winters nog echt koud en in de kerk werd nauwelijks gestookt. Om het nog enigszins uit te kunnen houden had hij van zijn zus handschoenen zonder vinger-toppen gekregen, maar echt warm werden de handen niet.

Na vijf jaar studeerde hij af en was organist. De pastoor was een grote fan. Hij schafte een orgel met twee manualen aan, dat zo'n 30.000 gulden kostte. Achteraf keurde het bisdombestuur in 's-Hertogenbosch het niet goed, maar de pastoor was in die tijd nog een

echte baas en Jan had zijn tweemanaals orgel. Zijn reputatie als organist ging Eindhoven rond. Zo bleef hij 10 jaar organist in de St. Jozef maar speelde ook in andere kerken.

Omdat er niet zoveel organisten zijn, werd hij gevraagd voor de korenbegeleiding van de Matheuskerk in Woensel en de Thomaskerk, allebei in Eindhoven. Toen de kerken gingen fuseren stierven als het ware de koren uit. Zo kwam hij een jaar in Helmond terecht en vulde de vacature in de Deurnese Willibrorduskerk in. Daar staat ook een Smitsorgel, maar dat is groter dan dat van de Lambertuskerk.

Ondertussen was hij in Someren terecht gekomen. Hij trouwde in 1974. Na een jaar in Eindhoven, Woensel gewoond te hebben, zag zijn vrouw het wonen in Someren wel zitten, en in 1975 gingen ze aan de Beukelaar wonen, waar ze nu nog steeds wonen. Er kwamen vier kinderen, 2 zonen en 2 dochters.

Naast zijn 'onderwijzer'-zijn in Tivoli, Eindhoven, studeerde hij ook nog pedagogiek en orthopedagogiek op de vrijdagavonden en zaterdagen in Tilburg. Hij is altijd wel aan het leren geweest, allemaal aan het onderwijsvak gerelateerd. 40 jaar heeft hij les gegeven in Tivoli, stond voor de klas van laag naar hoog. Uiteindelijk is hij in de zesde klas blijven hangen. Na samenvoeging van scholen werd weer de wisseling van leerjaar ingevoerd en kreeg hij weer van laag tot hoog les te geven.

Rond de eeuwwisseling stopte hij in Deurne met orgel spelen, maar speelde toen al wel in de Paulusparochie. Omdat de organist van de Lambertuskerk er mee ophield, zocht men naarstig naar een vervanger. Harrie Swinkels had een lijstje met mogelijke kandidaten. Toen een lid van Bonum Tenete werd begraven in de Pauluskerk speelde Jan daar orgel. Harrie vroeg hem toen of hij in de Lambertus kon spelen.

Ook pastoor Verhees wist Jan te vinden. Via zoon Joost, terwijl Jan met zijn vrouw op vakantie in Portugal was, werd Jan benaderd om organist in de Lambertuskerk te worden. Dat deed hij maar al te graag. Zo speelde Jan orgel in de Lambertuskerk, de Pauluskerk, Ommel, Lierop en Huize Witven. Met Kerstavond speelde hij soms 3 missen in verschillende kerken. Corrie reed hem dan rond. Zo heeft hij ook in Heeze orgel gespeeld.

10 jaar terug, bij zijn 60 jarig jubileum als kerkorganist werd hij Pauselijk onderscheiden. Mgr. Heeffe reikte hem de onderscheiding 'Pro Ecclesia et Pontifice' uit.

Jan heeft nooit overwogen om beroepsorganist te worden. Daarvoor is hij eigenlijk te klein, zo vindt hij zelf. Zijn vingers kon hij niet genoeg spreiden. Te kleine handen. In het begin van de orgellessen trachtte hij dat nog te kunnen verhelpen door elke avond zijn vingers te spalpen (!), maar echt grotere handen kreeg hij niet meer. Ook heeft hij wat korte benen voor menig orgel. Als organist is Jan opgevoed in pedaalbediening hak/ teen. In de Lambertuskerk kan hij alleen als hij op de rand van de orgelbank zit,

met de tenen de voetpedalen bedienen. Vandaar dat hij nog wel een keer op het orgel in de Maria Presentatie in Asten wil spelen. Daar kan hij gemakkelijker bij de pedalen. De orgelbank in Someren is te hoog. In Asten zit je ook onder het klavier en niet er achter.

Gevraagd naar zijn favoriete orgelmuziek geeft Jan aan dat hij graag orgelmuziek van Franse componisten en J.S. Bach speelt. Op bepaalde feestdagen speelt hij graag Duitse orgelmuziek, bijvoorbeeld op 15 augustus (Mariahemelvaart) het Regina Caelis.

Verder vindt hij moeilijke, maar mooie missen fijn om te spelen. De mis van Hein Jordans, "Missa St. Jozef", in 1934 geschreven, staat daarom bij hem bovenaan zijn lijstje. In de loop der jaren heeft hij ook heel veel koormuziek verzameld.

Zijn favoriete organist is Marie-Claire Alain, (geboren in Frankrijk in 1926 en in 2013 overleden). Ook zijn leermeesters Maurice Pirenne en Hub Houet hebben zijn warme belangstelling.

1. O Haupt voll Blut und Wunden,
2. Du edel - les An - ge - Sich - te,

Van Pirenne heeft hij geleerd:

“Doe het eens anders !”,
“Wat bedoelde je met die noot?”,
“Droevig muziekspel als het ook droevig moet klinken” - zei Pirenne.

Hoewel hij in Deurne een CD heeft opgenomen, heeft hij nooit grote concerten gegeven. Wel was hij trouwe bezoeker van de Lambertusorgelconcerten. Hij zag daar mensen die kwamen luisteren die normaal nooit in de kerk kwamen. Hij vindt het dan ook jammer dat ze gestopt zijn. Het orgelstuk dat hij het liefst speelt is de Symphonie nr.1 van Louis Vierne. Maar het orgel van de Lambertus is feitelijk te klein. Het zou een octaaf meer moeten hebben. Dan kan hij daar ook de Toccata van Eugène Gigout op spelen. Nu mist het orgel een zwarte toets.

Jan zou graag nog na de H.Mis op het orgel willen spelen. Maar na 5 minuten is de kerk leeg. En hij heeft, gezien zijn leeftijd, al 2 minuten nodig naar boven te komen... Dus dat gaat 'm niet worden.

Als anekdote vertelt Jan nog dat hij onlangs in contact kwam met een man die hij nog les gegeven had aan de lagere school.

Die man is nu professor doctor in de rechten en werkzaam in Brussel. Hij had een hele stapel boeken geschreven. Bij zijn bezoek aan Jan had hij zelfs de rapporten van de lagere school nog bij zich met de handtekening van Jan.

Echt: op deze 'krasse knar' zit nog niet veel sleet.

TjS

GEBED TEGEN CORONAVIRUS

God, toevlucht in onze nood, kracht in onze vertwijfeling en angst, vertroosting in ziekte en lijden:

Wees ons, uw volk, nabij en genadig nu wij allen de gevolgen ondervinden van het uitgebroken corona-virus.

Wees een Beschermmer voor hen die dit virus hebben opgelopen, Wij bidden voor hen om hoop en genezing.

Wij bidden voor hen die aan de gevolgen van dit virus zijn overleden, dat zij bij U geborgen mogen zijn.

Wij bidden voor allen die werkzaam zijn in de gezondheidszorg en het openbaar bestuur, dat zij uw nabijheid en zegen mogen ervaren in hun werk ten dienste van heel de samenleving.

Doe ons beseffen hoe groot uw liefde is voor ieder van ons en dat Gij met ons zijt nu wij de kwetsbaarheid van ons bestaan ervaren.

Versterk ons geloof en onze hoop, zodat wij ons altijd zonder aarzelen overgeven aan uw vaderlijke voorzienigheid.

Door Christus onze Heer.

Amen.

HET NIEUWE NORMAAL

In deze tijd waarin de media volstaan over het coronavirus hoor je ook telkens berichten over 'het nieuwe normaal'. Volgens dit nieuwe normaal moeten we zoveel mogelijk contact met anderen vermijden en 1,5 meter afstand houden van elkaar.

Op het eerste gezicht heel logisch natuurlijk, want niemand wil besmet worden, met alle mogelijke nare gevolgen van dien. Toch vind ik de term 'het nieuwe normaal' – dat van de anderhalve meter afstand – niet normaal. Het druist in tegen de menselijke aard. Het druist in tegen alles waar ik in geloof. En waar de meeste mensen in geloven. Geen misverstanden: ik ben niet iemand die iedereen om de hals vliegt, maar ik houd wèl van menselijk contact.

Als tijdelijke maatregel is het natuurlijk allemaal prima, maar om het normaal te gaan noemen gaat mij te ver.

Het is niet normaal om 1,5 meter bij elkaar vandaan te blijven.

Het is niet normaal om elkaar weinig te bezoeken.

Het is niet normaal om elkaar niet te omhelzen.

Het is niet normaal om angstig naar elkaar te kijken.

Het nieuwe normaal had men beter een "tijdelijke veiligheidsmaatregel" kunnen noemen.

Ik moet er niet aan denken dat het "nieuwe normaal" normaal wordt na de coronacrisis. Jezus leerde ons om contact met elkaar te hebben, elkaar aan te raken, elkaar veelvuldig te bezoeken. Wanneer het "nieuwe normaal" normaal wordt vervreemden we van elkaar en wordt de wereld waarin we leven steeds killer en afstandelijker.

Ik praat daarom liever over een "tijdelijke veiligheidsmaatregel". Het geeft aan dat we in een uitzonderlijke toestand leven maar dat we weer terug naar de normale situatie gaan wanneer de crisis bezworen is.

Jack Swaanen PW

GEESTELIJKE COMMUNIE

“Er zal een uur komen, ja het is er al, dat de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en waarheid” (Joh 4:23).

God kent het verlangen van ons hart.

Al wie oprecht naar Jezus verlangt

kan Hem ook zonder sacramentele communie in zijn hart ontvangen.

Strek u, open en verlangend, uit naar Hem,

of u nu stil in de kerk zit of thuis, misschien bij de H.Mis op televisie.

Hieronder twee gebeden die u hierbij kunnen helpen.

“Mijn Jezus,

Ik geloof dat Gij in het allerheiligste Sacrament tegenwoordig zijt.

Ik bemin U boven alles,

en wens U in mijn hart te ontvangen.

Nu ik niet de H. Communie daadwerkelijk kan ontvangen

vraag ik U de genade

van de geestelijke communie.

Omhels mij, en zuiver mijn verlangen

naar de hemelse Vader.

Draag mij in uw Geest,

en laat mij nooit

van U gescheiden worden.”

“Mijn Jezus,

ik geloof dat Gij in het allerheiligste Sacrament

tegenwoordig zijt.

Ik bemin U en verlang naar U.

Kom in mijn hart.

Ik omhels U;

verlaat mij nooit meer.”

(Bron: Katholiek Gebedenboek.

De gebedsschat van de Kerk der eeuwen en de vernieuwde liturgie volgens Vaticanum II. Brugge: Tabor, 1986, pp. 935-937)

Een rubriek over pelgrimeren

De volgende STAP STAP STAP STAP STAP STAP

In deze editie loopt onze pelgrim een deel van de Sint Franciscus-Route of "Camino di Francesco" naar Rome...

Ballast achter laten . . . en verder gaan

Wat is het soms jammer dat we weer verder moeten.

Helaas . . . we moeten dit paradijsje achter ons laten. Al snel passeren we suggestieve plekken, ondergedompeld in het prachtige Umbrische platteland. Met elke stap die we nu zetten beseffen we dat we steeds dichterbij Assisi komen.

Vandaag volgen we het bekende Franciscaanse wandelpad 'Sentiero della Pace': het Pad van de Vrede. Veel pelgrims nemen hier de route tot aan Valfabbrica. Een route van ver in de 30km zien we echter niet zitten. Wat een afstand, nee dat willen we niet. We besluiten de lange afstand in tweeën te splitsen. In het begin een steile klim uit de vallei van Gubbio. We genieten van het prachtige landschap. Het is een veeleisende route vanwege de lengte en het continue stijgen en dalen.

We wandelen door een grensgebied: van de oorsprong van de oude Benedictijnenabdij tot middeleeuwse kastelen. Langs de route ligt de hermitage S. Pietro in Vigneto met een kapel, die al in 1226 vermeld wordt, en het kerkje van Caprignone, gebouwd door de Franciscanen op de plaats waar een kapelletje stond. Al van verre zien we het kasteel van Biscina, dat de Chiascio-vallei domineert.

We volgen een ruig pad, bijna struikelend over grote rotsblokken en ploeterend over zware grindwegen. We moeten een riviertje over . . . Spannend! Komen we daar wel droog overheen?

We moeten van stapsteen naar stapsteen springen ! Ook al zijn we best zenuwachtig of het lukt, we weten beiden droog de overkant te halen.

We zien een eenvoudige kerk, ooit onderdeel van een oud leprosarium waar Sint Franciscus leefde met de zorg voor leprozen.

Later op ons pad passeren we een hermitage. Hier treffen we een van de weinige banken op ons pad. Tijd voor even rusten nu. Helaas, veel tijd hebben we niet . . . na een korte stop moeten we weer verder.

We passeren de Chiesetta delle Ripe of Madonna delle Grazie. Daarna begint een klim door een naaldbos. Langs deze weg riep San Francesco zichzelf uit tot "Heraut van de Grote Koning" - tegen rovers die hem in elkaar sloegen ! Sint-Franciscus stond als pelgrim voor tal van uitdagingen en moeilijkheden. Dit is wat de reis ook vandaag nog uniek maakt.

We vervolgen de moeilijke klim naar het kasteel van Biscina, het laatste punt waar je water kunt halen. Hier overnachten we.

De volgende ochtend . . . moeten we weer verder. Het traject begint direct met een pittige klim. Pelgrimeren brengt je bij een gezonde "traagheid", essentieel om te leven volgens de leer van Franciscus van Assisi . . . We vragen een lunch voor tussen de middag. De eigenaar maakt zelf biologische kaas en worst. Een aanrader !

Onderweg passeren we een kruis. Pelgrims laten hier stenen en dergelijke achter . . . Dit is meestal een symbool van het achterlaten van ballast. Pelgrimeren is ballast achter laten, letterlijk en figuurlijk.

We ontmoeten hier pas onze tweede medepelgrim. Het is een Fransman. Hij spreekt vloeiend Engels. Hij vertelt dat hij in Amsterdam heeft gestudeerd. Na ons gesprekje . . . moeten we weer verder.

Valfabbrica, een klein centrum van middeleeuwse oorsprong aan de oever van de Chiascio-rivier. Sommige biografen zeggen dat Franciscus midden in de winter onderdak vond in de Benedictijnse abdij van Santa Maria Assunta in Valfabbrica, een van de oudste kloosters in Umbrië van vóór het jaar 1000. De ontvangst door de prior was niet al te best. Door de dooi in de lente en de daaruit voortvloeiende uitbreiding van de Chiascio-rivier moet Franciscus een paar dagen in Valfabbrica blijven. Na het oversteken van de rivier bij Barcaccia met een binnenschip, vervolgt hij zijn reis richting Gubbio.

De benedictijnse gemeenschap wordt beschouwd als een van de oudste kloosters in Umbrië, al genoemd in sommige kronieken van het jaar 820.

In het centrum van het oude dorp Vallis Fabricae (Valfabricca) zie je enkele delen van de oude dertiende-eeuwse muren, een imposante toren die misschien een van de poorten van het fort was, een tweede toren die in de negentiende eeuw werd herbouwd op de ruïnes van de vorige.

Naast de toren van het kasteel is er in plaats daarvan de kerk van San Sebastiano: een kapel uit de middeleeuwen die door de eeuwen heen, met name in de achttiende eeuw, ingrijpende veranderingen heeft ondergaan met toevoeging van barokke altaren.

Na opnieuw een steile klim bereiken we een kruispunt voor Sambuco en Coccorano. Daar kunnen je de kleine kerk van Coccorano bezoeken. Na de Chiesa di San Benedetto wandelen we door naar Valfabricca. We zijn blij dat we onze rustplek bereiken. Morgen gaan we verder . . . naar Assisi.

Arnold Spijker

VASTENACTIE GAAT DOOR!

Nu het openbare leven tot stilstand is gekomen als gevolg van de maatregelen tegen het coronavirus, is de aandacht voor onze Vastenactie in onze kerken ook bijna tot stilstand gekomen. Graag hadden wij u meer willen vertellen over onze projecten in Kenia, Malawi en Roemenië tijdens de weekendvieringen, de Vastenmaaltijd en de M.O.V. -viering met het Afrika-Engakoor. Echter, dit alles is niet door kunnen gaan.

In deze tijd van 'solidair zijn met elkaar', - juist in moeilijke tijden, - willen wij onze medemens, - waar dan ook, - niet vergeten.

Daarom laten wij de Vastenactie 2020 doorlopen **tot en met oktober** van dit jaar; de maand die ook wel genoemd wordt: 'Wereldmissie-maand'.

In deze oktobermaand hopen wij alsnog de Vastenmaaltijd en de M.O.V.-viering met het Afrika-Engakoor te kunnen organiseren. In de tussentijd blijven wij u aandacht vragen voor de Vastenprojecten. Achter in onze kerken liggen de enveloppen met daarin de Vastenactiefolder.

Weet dat alle kleine beetjes helpen.

Elke (kleine) gift kan wonderen doen!

Wij wensen u allen veel sterkte toe in deze moeilijke en onzekere tijd.

Werkgroep M.O.V. Franciscusparochie.

VRIJWILLIGERSDAG ASTEN

De vrijwilligersdag voor de vrijwilligers van de H. Maria-Presentatiekerk zal dit jaar plaatsvinden op **zondag 11 oktober**.

Tenminste, hopelijk is het dan mogelijk om met velen samen te komen.

Vanwege de sloop van Gemeenschapshuis De Klepel zal dit jaar onze vrijwilligersdag bij Zaal Jan van Hoek zijn. Zet het alvast in uw agenda.

Uiteraard ontvangt iedere vrijwilliger op tijd een persoonlijke uitnodiging.

TER SPRAKE.....ЗУАЯ92 ЯЭТ

“De wereld zou een paradijs kunnen zijn . . .” - Om één of andere reden worden we ons pas bewust van de waarde van wat we hebben als het bedreigd of beperkt wordt. Dat speelt in deze tijd nadrukkelijk waar het gaat om gezondheid. Nu er een levensgevaarlijk en gecompliceerd virus rondwaart besef je meer dan anders hoe geweldig het is dat je zelfs maar adem kunt halen. Zo is het met alles wat, en iedereen die je rondom je hebt. Mensen kunnen dood gaan, clubjes uit elkaar vallen, je bedrijf failliet gaan, je huis afbranden en je bank omvallen. Alles is vergankelijk en kwetsbaar. Niets is zeker. En toch leven we meestal alsof bijna alles vanzelfsprekend is . . . Dat kan niet anders, anders word je gek van de zorgen. Maar toch.

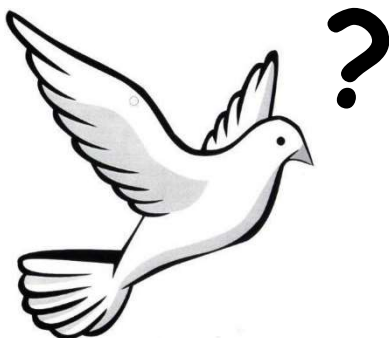
Heb je ooit echt gezien hoe mooi ons eigen dorpspark in Asten eigenlijk is? Klein, ja - steeds kleiner gemaakt door nieuwbouw. Gewoon wat bomen bij elkaar op een grasveld rondom een vijver met een bruggetje. Her en der een bankje langs de paden. Op zich niet superbijzonder. Behalve als er hartje voorjaar verbodsborden op de paden staan met rood-wit lint ertussen. Je ziet het ontluikende groen, de vrolijke fontein, de uitnodigende bankjes, die leuke eendjes in het fonkelende water - in de verte. En je mag er niet bij, terwijl je daar juist op dat moment extra zin in hebt ! Als een verloren en verboden paradijs. Toch ben je dat park jaar in, jaar uit gedachte-loos voorbij gereden.

Ook de kerken beleven bizarre tijden. Wie had ooit gedacht dat er maandenlang niet eens 'gewone' vieringen gehouden mochten worden? Toch is naar de kerk gaan vaak een routine waarvan je de waarde niet bewust inziet. Tot je er ineens niet meer naartoe mag of kunt. Dan ga je voelen wat je mist. Dan zie je weer dat het niet vanzelfsprekend is. En dan hebben wij nog mazzel. Er zijn in Nederland ook gebieden waar de kerk te ver weg is voor

oude mensen. En er zijn landen genoeg waar geloven in Jezus levensgevaarlijk is. Dus wie weet wordt het hier na de crisis wel extra druk in de kerk !

We zijn met z'n allen in een soort retraite geplaatst. En Jezus zegt: "Als je bidt, ga dan in je binnenkamer zitten en bid in het verborgene". God, Die alle harten doorgrondt, zal je gebeden horen. Veel mensen zitten al weken, maanden in hun kamer, thuis - maar dus niet zonder God, al is het onwennig.

Door die crisis trekt Hij hoe dan ook de aandacht naar zich toe. Aandacht die vaak niet eens meer routine is maar helemaal weg is. Je smeekt, dankt, huilt, lacht, raast tegen Hem in je gebed. Je zoekt naar zijn rol en visie op deze hele toestand. Hij kan intussen dingen in je aanraken, genezen of laten zien waarmee je weer verder kunt. Want ook op een retraite komen verdrongen gevoelens en vergeten waarden naar boven. Dat geeft lucht, en het komt alles ten goede.

Dat is ook wel nodig, want we maken er onderling soms een potje van, als gevolg van onze eigen blokkades! Luisteren, elkaar respecteren en tegemoet komen is vaak zo moeilijk... Met verbroken relaties, huiselijk geweld, verstoorde arbeidsverhoudingen en dergelijke als gevolg. Terwijl de wereld, met een beetje Christelijke geest en menselijke welwillendheid, een paradijs zou kunnen zijn.

Benut deze tijd, zolang die nog duurt, of de volgende lockdownperiode die zou kunnen komen, dus maar voor reflectie... En vraag God om meer van zijn Geest in je leven. Je wil toch geen verborgen paradijs weg-bulldozeren?

WIJ PELGRIMS GELOVEN NIET MEER IN HET TOEVAL

Hoe een interview over “Alles komt altijd goed” over dromen, wonderen, verwondering en levenskunst blijkt te gaan.

Plotseling bots ik midden in Den Bosch tegen Ben op. Met Ben en Ruud heb ik een afspraak voor een interview over hun boek:

“Alles komt (altijd) goed”.

Ik vertrok een uurtje eerder naar Den Bosch om een mogelijke plek te zoeken voor dit gesprek.

Tijdens dit gesprek zal blijken hoe belangrijk dromen zijn.

Als je je dromen volgt gebeuren er heel bijzondere dingen, zal Ruud later in het gesprek zeggen. Je moet je niet door je angst laten leiden, want dan heb je niets.

Als ik later in de Bibliotheek ben vind ik zomaar een vrije tafel, waar we met z'n drieën kunnen praten. De tafel lijkt wel speciaal voor ons gereserveerd. Hoe mooi wil je het hebben? Ook dat kwam dus goed. Ben en Ruud hebben elkaar via de Vereniging van Pelgrimswegen leren kennen op een vergadering. Beiden zijn ze lid sinds 2008, actief in de redactie ook.

Op z'n pelgrimswandelingen vond Ruud het heerlijk Ben als “boekenkast” te kunnen raadplegen. Ruud maakte elke dag aantekeningen. Elke drie weken stuurde hij een mail naar huis om contact te onderhouden. Elke drie weken stuurt hij ook een mail naar Ben om de filosofische indrukken weer te geven onder het lopen. Ben antwoordde daarop en hieruit is het boek “Alles komt (altijd) goed” ontstaan. Een weerslag van tien jaar filosoferen met elkaar.

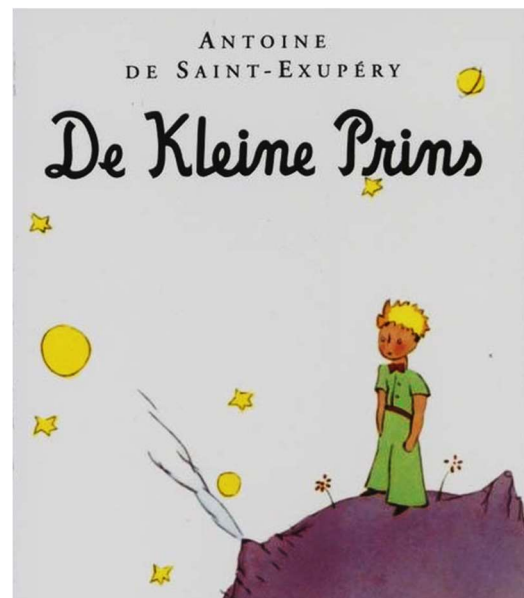
Voor hen beiden is pelgrimeren ook het verhaal van onverklaarbare ontmoetingen. Een verhaal dat je bijvoorbeeld zonder problemen je slaapplek vindt. Ben zou iemand wel aan de hand willen meenemen om dit aan anderen te laten zien. Zie je wel dat het lukt? Het is niet te geloven !

Je hoeft je nooit druk te maken over overnachtingsadressen. Het komt altijd goed, zeggen ze beiden uit ervaring. Het komt vaak voor dat er zomaar iemand opduikt die jou de juiste hulp of uitkomst biedt.

Ze hebben soms wel trucjes om het lot een beetje te helpen. Die vertellen ze je graag.

Ruud vertelt over de bijzondere ervaringen van lopen. De aardige mensen die je ontmoet. Mensen die iets voor je doen om niet. Bijzonder. Hij vindt pelgrimeren ook het herontdekken van de goedheid van de mensen. De weg naar het hart. Hoe mooi is dit? Hoe fijn is dit? Geweldig.

Het is heel eenvoudig allemaal: "Met alleen het hart kun je goed zien", zoals 'Le Petit Prince'

('De Kleine Prins', uit een boek van Antoine de Saint-Exupéry - red.) al zei.

Als pelgrim ben je uit je verhaal gestapt, daardoor maak je als pelgrim zo makkelijk contact. Verhalen scheppen afstand.

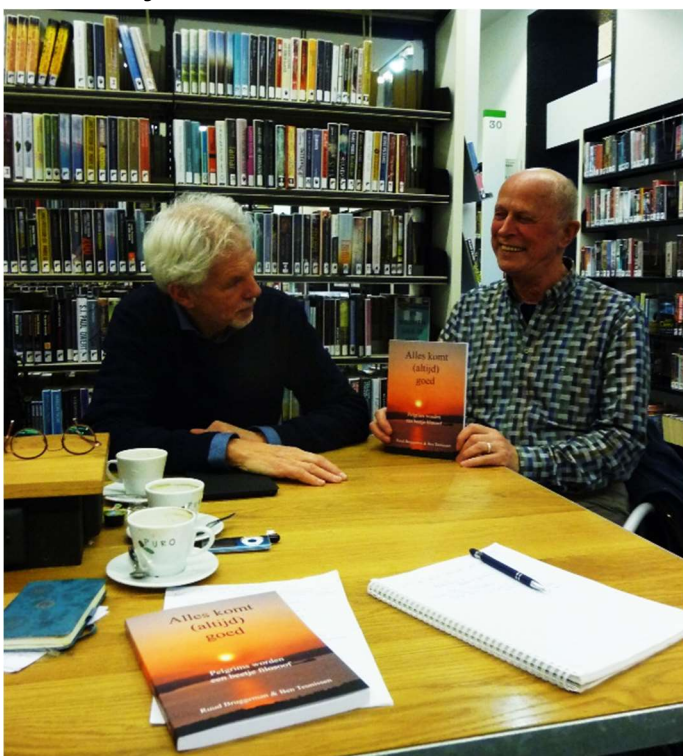
Wat heeft tien jaar samen filosoferen jullie opgeleverd?

Ben zegt: 'Ik vond het erg boeiend en keek naar elke mail uit. Het nodigde uit een eindje verder denken. Gestimuleerd door de mail en door citaten. Filosoferen werd een verrijking. Ik kwam iemand tegen die mij naar de les toe trok. "Zoek dat eens uit. Is dat ook zo? Waarom past dit in die gedachtegang?". In feite hielden we elkáár bij de les'.

Wij als lezers worden nu in dit proces betrokken. Jaren zijn ze bezig geweest hun archief te doorspitten.

Ruud vertelt over z'n bijzondere ervaringen en ontmoetingen. Zoals bijvoorbeeld in Kroatië, waar hij over een 35 km Donaudijk wandelt. Als hij daar een slaapplek weet te vinden raakt hij 's avonds in gesprek met de mannen die daar wonen. Die zeggen: "Wij wonen hier als we geld hebben. Als ik geld heb woon ik hier, en anders ga ik weer terug".

Ruud vindt dit prachtig. Hoe deze mannen zonder oordeel over wat je zou moeten, zo leven. Hij vindt dit een bijzondere beleving van geïnspireerd leven in het hier en nu, zonder je druk te maken.

R.K. Franciscusparochie, Asten

Geen oordelen hebben over wat je moet doen of wat er gebeuren moet.

Mensen hebben zoveel oordelen als ze geen zekerheden hebben. Hij werd zich bewust hoe belangrijk het is het heden bewust te beleven en zonder angst een avontuurlijke uitdaging aan te gaan.

Ruud zegt: 'Ik vond het fijn in m'n eentje te lopen. Samen komt er minder uit. Afgeleid van je eigen gedachten'. Ruud citeert dan de lievelingsfilosoof van de twee auteurs: "De Montaigne", die zijn bekende essays schreef.

De lessen in levenskunst waren een bron voor motivatie van heel wat E-mailverkeer tussen beide schrijvers. Op één van de eerste bladzijden in het boek staat een citaat van hun lievelingsfilosoof.

Ook zei De Montaigne: "Ieder mens moest eigenlijk een eigen aparte stille kamer hebben waar hij zich kan terugtrekken van alles wisselwaardigheden van het leven, alsof hij geen vrouw en kinderen heeft, alsof hij niets heeft".

Heeft pelgrimeren en filosoferen invloed gehad op jullie leven?

Ben: “Ik koester die verhalen. Alle verhalen gingen in een mapje. Ik verlangde altijd naar een vervolg. Het werd een stapel ideeën waar we iets mee moesten doen. Waar anderen mee van moesten genieten. Uit dit idee ontstond ons boek. Na mijn pelgrimeren was ik niet meer dezelfde Ben. Ik heb veel meer leren relativieren. Ik heb cursussen filosofie gevolgd. Dat gaf me vitamine. Ik ben makkelijker geworden voor mezelf. Anderen hebben het ook tegen me gezegd, waardoor ik het geloof.”

Ruud: “Ik heb er m'n leven door kunnen overzien. Ik kreeg er de mogelijkheid door dingen op een rijtje te zetten. Ik heb veel inzichten gekregen hoe je langs de moeilijkheden heen kunt gaan. Het besef van: ‘Ik ben stralend gelukkig !’.

Ik leerde ook dat het leven door gaat, ook na het pelgrimeren. ‘De weg begint in Compostella’ ! Thuis zit je weer in dezelfde rotzooi. Het is zoals Paolo Coelho in “De alchemist” zegt: ‘De schat ligt niet elders, maar ligt hier’. Waar verlang je naar, en waar brengt je dat heen?”

Komt alles altijd goed? Is het niet gewaagd om zoiets te zeggen?

Ruud en Ben hebben enorm getwijfeld of ze het boek deze titel wel konden geven. Per slot hangt er heel vaak van je perceptie af van wat jij ‘goed’ noemt. Als je het filosofisch bekijkt is er geen ‘goed’ of ‘slecht’. Problemen worden veroorzaakt door ons oordeel erover. De ware levenskunst bestaat er dan uit om je oordelen los te laten.

Dat is overigens even minder simpel dan het klinkt, maar het mooie van pelgrimeren is dat je er toe uitgenodigd wordt om dat te doen.

Zo is dit boek eigenlijk ook veel meer dan een boek over filosoferen.

Filosoferen doe je met je hoofd. Je vindt er nooit een verklaring mee voor het onverklaarbare. Maar dat onverklaarbare is er wel en vind je vooral door je hart open te stellen. Als je dat lukt tijdens een pelgrims-wandeling overkomen je wonderen.

Het boek van Ruud en Ben geeft ook jou inspiratie die pelgrimsweg te gaan.

Arnold Spijker

De Kinderpagina ~ voor wie jong van hart is

Serie "Exodus", deel 56

Een doortocht vol symbolen

Geen Bijbelverhaal heeft zoveel mensen aan het denken gezet als dit. Van geen Bijbelverhaal (behalve over Jezus) zijn zoveel films gemaakt als van dit verhaal. Geen Bijbelverhaal behalve het verhaal van Jezus maakt bewust of onbewust zoveel in ons los als de Exodus.

Want we leven in een onvolmaakte wereld. Er is onrecht, armoede, slavernij, geweld, frustratie en angst. Precies zoals in de tijd dat de Israëlieten in Egypte woonden. Iedereen wil daar, bewust of onbewust, onderhand wel eens vanaf. Op weg naar een leven in vrijheid, een leven dat je zelf in kunt vullen, ruimte voor je eigen cultuur, je talenten, je menselijke waardigheid. Naar je eigen veilige ruimte op de wereld, een plekje waar je met gelijkgestemden kunt leven, en waar je geen last hebt van vijandige burens die je alles afpakken... Op weg naar het Beloofde Land !

Als je in een film de Israëlieten ziet sjouwen met hun spullen - tenten, kruiken, gereedschap, wapens, eten, ouderen en kinderen - dan zou je wel méé willen trekken. Daarom lezen we dit verhaal ook altijd met Pasen. Want Pasen is een nieuw begin, dus we laten het oude achter. Van gebondenheid naar vrijheid, van frustratie naar ruimte, van angst naar Godsvertrouwen en van dood naar leven. Daarom staat dit verhaal ook bol van de symbolen.

In de zee kun je verdrinken - dus de zee staat hier voor 'dood'. Maar daar trekken we doorheen, met Gods hulp, naar het leven toe. Zo is Jezus ook door de dood heen getrokken en verrezen. Toch geeft water ook leven, als het niet zout of giftig is. We moeten allemaal drinken, en planten hebben water nodig.

Daarom dopen wij mensen om ze leven te geven
- nieuw leven met Jezus.

Mozes stak zijn staf omhoog over de zee,
en het water ging aan de kant.
Die staf was van hout - net als het kruis waaraan Jezus stierf.
Waar dat 'hout' omhoog geheven wordt, daar doet God wonderen.
Dat wil zeggen: geloof in Jezus' verrijzenis,
en doe alles samen met hem, dat helpt je verder te gaan.
Desnoods door een zee van problemen heen.

God blies de zee aan de kant geduwd door van de wind.
Wind is een symbool voor de Heilige Geest.
Altijd als God iets nieuws begint doet Hij dat door zijn Geest te sturen.
De Geest die ruimte, leven en kracht geeft,
de Geest die je hoop en je geloof versterkt,
de Adem van God.
Het eerste wat een pasgeboren baby doet is ademen.
Zo begint zijn leven.
Zo begon ook het leven van Jezus, een hele nieuwe mens.

En zo werd in dit Exodusverhaal een nieuw volk geboren.
Een vrij volk, dat kon leven en geloven zoals het wilde.
De Israëlieten zouden daar nog wel veel over moeten leren.
Net als wij allemaal.
Maar zie je dat Jezus overal bij is, verstopt in het verhaal?

Dit gaat over **JOU** !!!

Jongerenrubriek

Nood leert bidden.

In het verleden is het wel eens zo geweest dat er in tijden van nood meer mensen naar de kerk kwamen, en zo zal dit gezegde wel de wereld in gekomen zijn.

Een mooi gezegde, maar gaat het echt zo?
Zou het misschien ook kunnen zijn dat nood niet leert bidden?
Kijk maar om je heen: gaan jongeren meer bidden dan voor de crisis?

Ik weet het niet en durf ook niet te beweren of het wel of niet zo is.
Wat ik wel durf te beweren is dat je ervaart dat je als mens zelf niet alles in de hand hebt. Je kunt wel voorzorgsmaatregelen nemen om niet besmet te worden, maar er zijn tal van mensen die ondanks alle voorzorgsmaatregelen toch besmet en ziek worden.

Op het moment dat je het zelf niet meer in de hand hebt en overgeleverd bent aan anderen en allerlei zaken waar je geen invloed op hebt, dan zoek je steun. Je zoekt steun bij je ouders, je vrienden, verplegend personeel - en misschien vind je wel steun in je geloof.

Je geloof leert je dat je er nooit alleen voor staat:
er is altijd iemand die je zal helpen.

Dit gegeven wordt mooi verwoord in het gedicht "Voetstappen in het zand", geschreven in 1936 door Mary Stevenson (1922-1966).

Jack Swaanen, pastoraal werker

Jack is bereikbaar via j.swaanen@rkfranciscus.nl.

“Voetstappen in het zand”

Ik droomde eens en zie:
ik liep aan 't strand bij lage tij.

Ik was daar niet alleen,
want ook de Heer liep aan mijn zij.

We liepen samen het leven door,
en lieten in het zand,
een spoor van stappen; twee aan twee,
de Heer liep aan mijn hand.

Ik stopte en keek achter mij,
en zag mijn levensloop,
in tijden van geluk en vreugde,
van diepe smart en hoop.

Maar als ik het spoor goed bekeek,
zag ik langs heel de baan,
daar waar het juist het moeilijkst was,
maar één paar stappen staan.

Ik zei toen “Heer waarom dan toch?
Juist toen ik U nodig had,
juist toen ik zelf geen uitkomst zag,
op het zwaarste deel van mijn pad ...”

De Heer keek toen vol liefde mij aan,
en antwoordde op mijn vragen;
“Mijn lieve kind, toen het moeilijk was,
toen heb ik jou gedragen ...”

Venijn

*Veertig dagen
alleen in de woestijn
alleen met de sterren,
het stof en . . . m'n venijn,
met mijn angsten, twijfel, woede, verdriet.*

*Ik hou me vast
want houvast is er niet.
Niets om in te vluchten -
staren wolkeloze luchten mij aan.*

*Geen haan
die kraait -
waait
de wind ieder verzet weg.*

*Ik leg
me erbij neer
en keer
naar binnen...*

Arnold de Boer - het 2^e deel van een drieluik.

VIERINGEN IN DE GEHELE FRANCISCUSPAROCHIE

Zaterdag:

- 18.00 uur Someren-Eind (D'n Einder)
17.30 uur Ommel: Rozenkransgebed
18.00 uur Ommel
19.00 uur Heusden: Eucharistieviering of Woord- en Communieviering
19.00 uur Eegelshoeve (Someren)

Zondag:

- 9.00 uur Ommel: Rozenkransgebed
9.30 uur Ommel
9.30 uur Someren-Dorp
10.00 uur Lierop
10.15 uur Kapel Sluis XIII: Woord- en Communieviering
11.00 uur Asten

Maandag:

- 8.00 uur Eucharistieviering Ommel, mei t/m. augustus
8.30 uur Eucharistieviering Ommel, september t/m. april
10.30 uur Eucharistieviering Zorgcentrum De Lisse, 3^e verdieping
18.30 uur Eucharistieviering Sonnehove

Dinsdag:

- 8.00 uur Eucharistieviering Ommel, mei t/m. augustus
8.30 uur Eucharistieviering Ommel, september t/m. april
9.30 uur Eucharistieviering Kapel Missiezusters, Wilhelminastraat
19.00 uur Ommel: Aanbidding van het Allerheiligste Sacrament, daarna Rozenkransgebed of andere litanie.

Woensdag:

- 8.00 uur Eucharistieviering Ommel, mei t/m. augustus
8.30 uur Eucharistieviering Ommel, september tm. April
9.30 uur Eucharistieviering Kapel Missiezusters, Wilhelminastraat
(Conventsmis door pastor Willem van de Vrande: welkom !)

Donderdag:

- 8.00 uur Eucharistieviering Ommel, mei t/m. augustus
8.30 uur Eucharistieviering Ommel, september t/m. april
18.30 uur Eucharistieviering Kapel Missiezusters, Wilhelminastraat

Vrijdag:

- 8.00 uur Eucharistieviering Ommel, mei t/m. augustus
8.30 uur Eucharistieviering Ommel, september t/m. april

Liturgie en Corona:

In Ommel zijn de doordeweekse vieringen op 2 juni weer van start gegaan. Als er geen nieuwe coronagolf komt zullen overal de weekeindvieringen weer starten vanaf 4/5 juli. In de verzorgingshuizen zijn nog géén vieringen.

Volg de kerkberichten in Het Peelbelang, de mededelingen in de kerk en de parochiewebsite voor de meest actuele informatie !

INFORMATIE H.FRANCISCUSPAROCHIE

Openingstijden secretariaat: **WIJ ZIJN WEER OPEN !**

Maandag	9.30 – 12.30 uur
Dinsdag	9.30 – 12.30 uur 19.00 – 20.00 uur
Woensdag	9.30 – 12.30 uur
Donderdag	9.30 – 12.30 uur 19.00 – 20.00 uur

De H.Franciscusparochie is gevestigd op Kerkstraat 2-4,
5721 GV Asten. Telefoon: 0493 - 691315

Website: www.rkfranciscus.nl
E-mail secretariaat: secretariaat@rkfranciscus.nl

Pastoraal team:

U kunt een afspraak maken met één van pastores:

Pastoor P.Scheepers	0493 - 691315	Spoed: 06 - 12544325
Telefonisch spreekuur	dinsdag	10.15 - 10.30 uur
Kapelaan v. Overbeek	0493 - 691415	Spoed: 06 - 12192197
Pater Zwirs	0492 - 331215	

Spoedgevallen zijn: overlijden en dringende ziekenzalving.

Voor alle andere zaken die niet spoedeisend zijn, graag contact opnemen met het parochie-secretariaat tijdens openingsuren.

Op woensdag is pastoor Scheepers (in principe) de hele dag voor de parochie afwezig.

Verzoek om sacrament als doop / huwelijk / jubileum / ziekenzalving (zonder spoed):

Aanvragen via het secretariaat, tel. **691315** of secretariaat@rkfranciscus.nl

Openingstijden bibliotheek (Kerkstraat 4):

Zie de openingstijden van het secretariaat.

Verder ook na telefonische afspraak.

Misintenties:

Opgeven van intenties kan via de enveloppen die achter in de kerk liggen, onder vermelding van naam, datum en kerk en met het voor de intentie verschuldigde bedrag. Het kan ook telefonisch of per mail.

vooralsnog aan: secretariaat@rkfranciscus.nl

De envelop kunt u afgeven op de pastorie in Asten / Heusden / Ommel. Binnenlopen op het secretariaat of bellen kan ook.

Kosten € 12,50 per intentie. Toevoeging van maximaal 4 namen bij een intentie is mogelijk voor een meerprijs van € 2,50 per naam.

Voor de **vermelding** van de misintenties, aanvullingen en eventuele wijzigingen verwijzen wij graag naar de parochieberichten in het Peelbelang.

Met vragen of opmerkingen kunt u zich wenden tot het secretariaat, telefoon 691315.

Financiën:

We houden ieder jaar in januari de Actie Kerkbalans.

Maar u kunt uw gezinsbijdrage voor onze parochie te allen tijde overmaken op banknummer:

NL44 RABO 0163 6400 09 Rabobank t.n.v. Franciscusparochie Asten.

H.MARIA-PRESENTATIEKERK, ASTEN

Wilhelminastraat 1-3

Spreekuur op de pastorie te Asten:

zie openingstijden secretariaat RK Franciscusparochie hiervoor.

Openingstijden van de kerk:

Maandag t/m zaterdag	9.00 – 18.00 uur wintertijd 9.00 – 19.00 uur zomertijd
Zondag	10.15 – 18.00 uur wintertijd 10.15 – 19.00 uur zomertijd

Openingstijden kerkhof ingang Kerkstraat:

Maandag t/m zaterdag	9.00 – 18.00 uur wintertijd 9.00 – 19.00 uur zomertijd
Zondag	10.15 – 18.00 uur wintertijd 10.15 – 19.00 uur zomertijd

Kerkbijdrage Asten:

NL44 RABO 0163 6400 09 - t.n.v. Parochie H.Maria-Presentatie

H.ANTONIUS VAN PADUAKERK, HEUSDEN Vorstermansplein 14

Spreekuur op de pastorie te Heusden: tel. 0493 - 699769

Dinsdag 11.00 – 12.00 uur

Woensdag 18.30 – 19.30 uur

Donderdag 11.00 – 12.00 uur

Openingstijden kerkhof / Botanische tuin:
elke dag van zonsopgang tot zonsondergang

Kerkbijdrage Heusden:

NL62 RABO 0103 6041 54 - t.n.v. Parochie H.Antonius

O.L.V. PRESENTATIEKERK, OMMEL Marialaan 16

Spreekuur op de pastorie te Ommel:

in overleg met Kapelaan van Overbeek (tel. 0493 - 691415)

Openingstijden van de kerk met processiepark:

elke dag van zonsopgang tot zonsondergang

Openingstijden kerkhof ingang Hogeweg:

elke dag van zonsopgang tot zonsondergang

Kerkbijdrage Ommel:

NL23 RABO 0103 6064 08 - t.n.v. Parochie O.L.V. Presentatie

LAMBERTUSKERK, SOMEREN

Kerkstraat 16

Op de pastorie in Someren is géén spreekuur meer.

Dit loopt voortaan via Asten.

E-mail lambertus@rkfranciscus.nl

Intenties mogen in de brievenbus van de pastorie met het benodigde geld.

Voor plaatsing in 't Contact graag een week van te voren inleveren.

Openingstijden van de kerk: op weekdays 10.00 tot 12.00 uur,
op zondagen 14.00 tot 16.00 uur.

Kerkbijdrage Someren-Dorp:

NL72 RABO 0148 0059 18 - t.n.v. Parochie H. Lambertus, Someren

Kerkbijdrage Someren-Heide:

NL46 RABO 0148 1008 64 - t.n.v. Parochie H. Jozef, Someren

Kerkbijdrage Someren-Eind:

NL14 RABO 0148 0094 84 - t.n.v. Parochie O.L.V. Tenhemelopneming

KERK H. NAAM JEZUS, LIEROP

Offermansstraat 3

Spreekuur op de pastorie in Lierop:

Maandag, dinsdag, woensdag en vrijdag 10.00 – 12.00 uur

Tel. 0492 – 331215

E-mail parochielierop@hetnet.nl

Intenties mogen in de brievenbus van de pastorie met het benodigde geld, of afgeven tijdens de openingstijden van het secretariaat.

Voor plaatsing in 't Contact graag een week van te voren inleveren.

Kerkbijdrage:

NL32 RABO 0128 8011 23 - t.n.v. Parochie H. Naam Jezus, Lierop

Samen de zomer in

We hebben na dit bizarre voorjaar
wel wat ontspanning en gezelligheid verdiend.

Ook al is nog niet alles mogelijk,
geniet van de zomer die inmiddels is begonnen.

Let op elkaar,
vooral op degenen die dat het hardste nodig hebben.

Blijf gezond, maar geniet ook van het leven.
Samen, want zonder dat gaat het niet.

Hopelijk zien we elkaar weer allemaal in september !

De redactie.

Lees het parochienieuws en volg ons online !

<https://www.rkfranciscus.nl/>

<https://nl-nl.facebook.com/franciscusparochie/>

OMDAT DE LENTE HET NIET WIST

Het was begin 2020...

De mensen hadden een lange,
donkere winter achter de rug.

Februari was een hele onrustige
maand geweest, met veel stormen
en veel regen.

De natuur was onrustig, alsof ze de
mensen iets wilde vertellen.

Alsof ze de mensen ergens voor
wilde waarschuwen...

En toen werd het Maart...

Het was Maart 2020...

De straten waren leeg.

De meeste winkels waren gesloten.
De meeste auto's stonden langs de
kant van de weg.

De mensen kwamen bijna niet meer
buiten - en dat over de hele wereld.

Landen gingen op slot.

De mensen konden niet geloven dat
dit gebeurde.

Het was zo surrealistisch...

Iedereen wist wat er aan de hand
was.

Maar de lente wist het niet.

En de bloemen bleven bloeien.
En de zon scheen...

De eerste mooie lentedag sinds
lange tijd brak aan.

En de zwaluwen kwamen terug.
En de lucht werd roze en blauw.

Het werd later donker,
en 's ochtends kwam het licht
vroeg door de ramen.

Het was Maart 2020...

De jongeren studeerden online,
vanuit huis.

Kinderen speelden, onvermijdelijk,
vooral in huis.

Pubers verveelden zich, ouders
wisten niet wat te doen.

Mensen kwamen alleen even
buiten om boodschappen te doen
of om de hond uit te laten.

Bijna alles was gesloten...

Zelfs de kantoren, hotels,
restaurants en bars.

Het leger begon uitgangen en
grenzen te bewaken.

Mensen moesten vanuit huis gaan
werken.

Ondernemers kwamen in de
problemen.

De meeste kinderen konden niet
meer naar school.

Er was ineens niet genoeg ruimte
voor iedereen in ziekenhuizen.

Operaties en onderzoeken werden uitgesteld...

Iedereen wist het.

Maar de lente wist het niet,

En zij ontsproot.

Ze draaide onverstoord haar jaarlijkse programma af.

Ze schonk ons haar mooiste bloemen en haar heerlijkste geuren.

Het was Maart 2020.

Iedereen zat thuis in quarantaine, om gezondheidsredenen of preventief.

Sommige mensen mochten niet meer naar hun werk.

Anderen móesten.

Elkaar omhelzen, kussen of een hand geven was ineens een bedreiging.

Iedereen moest flinke afstand tot elkaar bewaren:

dat was afschuwelijk.

In de supermarkt waren allerlei schappen leeg.

Allerlei leuke dingen gingen niet meer door, daar werd een streep door gezet en niemand wist wanneer dat weer kon.

Mensen werden beperkt in hun vrijheid - terwijl er vrede was.

Over de hele wereld werden veel mensen ziek,

en het was besmettelijk...

Er was isolatie, ziekte en paniek....

Toen werd de angst pas echt !

En de dagen zagen er allemaal hetzelfde uit...

En de weken duurden ineens veel langer...

En iedereen hoopte dat er niet nòg meer strenge maatregelen zouden volgen...

De mensen zaten vast in een film, en hoopten dagelijks op dé held...

De wereld was vertraagd, terwijl het geen vakantie was.

Niemand had dit verwacht...

Iedereen wist wat er gebeurde.

Maar de lente wist het niet.

En de rozen bleven bloeien.

De Magnolia stond in de knop.

De vogeltjes begonnen aan hun nestjes.

En toen...

Het plezier van koken en samen eten werd herontdekt.

Iedereen gaf elkaar tips over leuke dingen die je met je kinderen kon doen.

Er was weer tijd om te schrijven en te lezen, mensen lieten hun fantasie de vrije loop, en verveling ontsproot in creativiteit.

Sommigen leerden een nieuwe taal.
Sommigen ontdekten kunst.
Sommigen ontdekten dat ze niet ècht leefden, en vonden de weg naar zichzelf terug.
Anderen stopten met onwetend onderhandelen.
Iedereen had van de ene op de andere dag veel meer tijd voor het gezin.
Eentje sloot het kantoor en opende een herberg met slechts vier mensen.
Anderen verlieten hun vastgeroeste relatie, om de liefde van hun leven te vinden.
Anderen boden aan om voor kwetsbare mensen boodschappen te doen of te koken.
Iedereen wist ineens wat een 'vitaal beroep' was.
Deze mensen werden helden !
Ze werden meer gewaardeerd dan ooit.

Anderen gingen op afstand muziek met elkaar maken of zingen om op deze manier samen te zijn.
Mensen kregen oog voor eenzaamheid, en verzonnen dingen om er iets aan te doen.

Mensen herstelden van hun stressvolle leven.

Mensen die elkaar niet kenden begonnen spontaan een praatje met elkaar.

Sommigen maakten vliegers van papier met hun telefoonnummer erop, zodat eenzame mensen ze konden bellen.

De overheid ging bedrijven en zelfstandigen helpen, zodat ze niet failliet zouden gaan of mensen zouden moeten ontslaan.
Gepensioneerd zorgpersoneel bood zichzelf aan om te helpen in de Zorg.

Uit alle hoeken kwamen vrijwilligers: iedereen wilde iets doen.
Om 20:00 uur s 'avonds gingen mensen uit allerlei landen klappen voor alle artsen, verpleegkundigen en zorgpersoneel, die keihard aan het werk waren om in de zorg alles draaiende te houden.

Het was het jaar waarin men het belang erkende van gezondheid en verbinding, van saamhorigheid, van sociale contacten en misschien ook van zijn roeping.

Dit deed iets met het collectieve
bewustzijn,
dit deed iets met alle mensen...
En de economie ging bijna kopje
onder,
maar stopte niet: zij vond zichzelf
opnieuw uit.
Het was het jaar waarin de wereld
leek te stoppen,
het jaar waarin we met elkaar in de
geschiedenisboeken zouden
komen...

Dat wisten we allemaal.

En de lente wist het niet,
En de bloemen bleven bloeien,
en de bomen liepen uit.
En het werd steeds warmer.
En er waren veel meer vogels.

En toen kwam de dag van
bevrijding...
De mensen keken TV en de
premier vertelde iedereen
dat de noodsituatie voorbij was
en dat het virus had verloren !
Dat iedereen SAMEN had
gewonnen !!!

En toen ging iedereen de straat
op...
Met tranen in de ogen...
Zonder maskers en
handschoenen...
De buurman werd geknuffeld,
alsof hij een broer was.
En de wereld was mooier en
liefdevoller geworden.
En de mensen waren humaner
geworden.
En ze hadden weer waarden en
normen.
De harten van mensen waren weer
open.
En dat had positieve gevolgen.
Doordat alles stil had gestaan kon
de aarde weer ademen,
ook zij was genezen
van wat de mensen háár veel
eerder hadden aangedaan.
En toen kwam de zomer....
Omdat de lente het niet wist.
En hij was er nog steeds,
Ondanks alles,
Ondanks het virus,
Ondanks de angst,
Ondanks de dood.
Omdat de lente het niet wist
leerde iedereen
de kracht van het leven...

Susan Blanco (De Taalrecycler)